

Επώνυμο	Κουγιουμτζής
Όνομα	Κωνσταντίνος
Ψευδώνυμο / καλλιτεχνικό όνομα	Εικαστικό θέατρο σκιών Κων/νου Κουγιουμτζή
Τόπος γεννήσεως	Δράμα
Ημερομηνία γεννήσεως	1974
Βιογραφικά στοιχεία	<p>Από παιδί έδειξε την κλίση του στη ζωγραφική αλλά και την αγάπη του για το θέατρο σκιών, όταν έστηνε στη γειτονιά το μικρό του θεατράκι και με φιγούρες που έφτιαχνε μόνος του διασκέδαζε κάθε βράδυ μικρούς αλλά και μεγάλους.</p> <p>Μαθήτευσε τη βυζαντινή ζωγραφική κοντά στον επίκουρο καθηγητή της Θεολογικής Σχολής Αθηνών Γ. Κόρδη.</p> <p>Ακολουθώντας το πνεύμα του δασκάλου του στην αγιογραφία, δημιουργεί στα πλαίσια της παράδοσης και παράλληλα αφουγκράζεται πάντα το πνεύμα της εποχής προσπαθώντας να κάνει τη ζωγραφική ένα λειτουργικό γεγονός, που θα καταστήσει ορατή στον θεατή την ενότητα και την κοινωνία των πάντων.</p> <p>Κατά την περίοδο που ήταν υπεύθυνος των καλλιτεχνικών εργαστηρίων στο Κέντρο Νεότητας του Δήμου Δράμας του δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσει, να μαθητεύει και να συνεργαστεί (1994-1998) με τον μεγάλο δάσκαλο του ελληνικού θεάτρου σκιών Ε. Σπαθάρη. Με τις προτροπές του δασκάλου άρχισε να δίνει παραστάσεις θεάτρου σκιών στην περιοχή της Δράμας και σιγά σιγά σε όλη την Ελλάδα.</p>
Προσωπογρα-φίες	
Μόνιμη εγκατάσταση	Δράμα
Ημερομηνίες ενασχόλησης με το Θ.Σ.	Ερασιτεχνικά παίζει Καραγκιόζη από μικρή ηλικία. Επαγγελματικά άρχισε να ασχολείται από το 1997. Δίνει παραστάσεις σε όλη την Ελλάδα χαρίζοντας το γέλιο σε μικρούς και μεγάλους.
Άλλες επαγγελματικές ασχολίες	<p>Ζωγράφος- αγιογράφος. Εργάζεται ως αγιογράφος ιερών ναών και εικόνων.</p> <p>Για δέκα χρόνια (1991-2001) υπήρξε υπεύθυνος των καλλιτεχνικών εργαστηρίων (ζωγραφικής και αγιογραφίας) στο Κέντρο Νεότητας του Δήμου Δράμας.</p> <p>Την περίοδο 2008-2011 ήταν υπεύθυνος του εργαστηρίου Ευρωπαϊκής και Βυζαντινής ζωγραφικής που είχε δημιουργήσει το ΤΕΙ Καβάλας για τους φοιτητές, και όχι μόνο.</p> <p>Από το 2010 διδάσκει τη Βυζαντινή τέχνη στη σχολή Αγιογραφίας της Ιεράς Μητροπόλεως Φιλιππών, Νεαπόλεως και Θάσου.</p>
Παραστάσεις σε μόνιμη σκηνή	
Παραστάσεις στην Ελλάδα	Μουσική παράσταση "Ο γάμος του Μπαρμπαγιώργου" στο Μουσικό Σχολείο Δράμας.

Το Μουσικό Σχολείο Δράμας στη προσπάθειά του να αποκτήσουν οι μικροί μαθητές των Δημοτικών Σχολείων της Δράμας εμπειρία σε σχέση με τα παραδοσιακά όργανα και τη παραδοσιακή μουσική, παρουσιάζει μια παράσταση από το παραδοσιακό ρεπερτόριο του Καραγκιόζη, "Ο γάμος του Μπαρμπαγιώργου", σε συνεργασία με το "Εικαστικό θέατρο σκιών" και τον Κωνσταντίνο Κουγιουμτζή. Μια μοναδική μουσικοθεατρική παράσταση με τη συνοδεία της ορχήστρας των καθηγητών παραδοσιακής μουσικής του σχολείου.
Την Τρίτη, 16 Απριλίου 2013, στις 10 πμ. για όλα τα σχολεία της Δράμας, στο αμφιθέατρο του Μουσικού Σχολείου.

Πηγή: <http://www.youtube.com/watch?v=kicbBtrdn38&feature=share> (10/07/2013)

*

"ΚΑΡΑΓΚΙΟΖ ΜΠΕΡΝΤΕ LIVE ...μόνο για μεγάλους"

Πέμπτη 13 Ιουνίου ...γύρω στις 10μμ

ΣΤΟΑ καφέ μπάρ στην οδό Βενιζέλου στη Δράμα...

Διασκέδαση όπως παλιά ...σήμερα!

Είσοδος ελεύθερη... και Καραγκιόζης με ποτάκι... βράδια καλοκαιριού όπως παλιά!

Πηγή: theatro-skion-kougioumtzis.blogspot.gr/2013/06/live.html
(10/07/2013)

ΝΥΦΟΠΑΖΑΡΟ

Το 1920 οι χραιοτέροι Σαρτσοβίτες διαπίστωσαν την ανάγκη να βρισκονται και όρισαν ως σημείο ανταμώματος την Πλατεία Μπαρμπαθανάση κάθε Κυριακή απόγευμα. Ελεύθερα κορίτσια με χαλανόλευκες κορδέλες στα μαλλιά και αγόρια ντυμένα στα «καλά» τους κατηφόριζαν στο «αλύγι». Οι νέοι και οι νέες θρήκαν ευκαιρία και ξεκίνησαν τα «πειράγματα». Ο μπαρμπα-Άχχος με τη χιάντα του ήταν απαραίτητο στοιχείο του ΝΥΦΟΠΑΖΑΡΟΥ. Μητέρες των αγοριών διάλεχαν νύφες. Τη Δευτέρα πρωί οι προσενηήτες έπιαναν δουλειά...

Ο Καραγκιόζης είναι η λαϊκή τέχνη που, διαμορφωμένη από το αλάθουτο ένστικτο του πλήθους, αποτελούσε τη διασκέδαση μικρών και μεγάλων. Ως πόλος επικοινωνίας των ανθρώπων καλλιερχούσε την επινοητικότητα και το καλλιτεχνικό τους συναίσθημα. Ο Καραγκιόζης ως αναπόσπαστο κομμάτι του πολιτισμού μας, συγχρονής με τη μουσική, τους χορούς και τα τραγούδια του τόπου μας είναι ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα στα δρώμενα. Με το χιούμορ και τη σκωπική του διάθεση μας μεταφέρει σε εκείνη την εποχή του ΝΥΦΟΠΑΖΑΡΟΥ χαρίζοντας το χέλιο και το δάκρυ...

Η Κατερίνα Αστερίου-Καβάζη οργανώνει το ΝΥΦΟΠΑΖΑΡΟ και ο Κωνσταντίνος Κουγιουμτζής παρουσιάζει το δρώμενο κάνοντας εικαστική αφήγηση με θέατρο σκιών. Στο ρόλο του μπαρμπα-Άχχου ο χιάνταντζής Κωνσταντίνος Γραμματίης.

Παρασκευή 16 Αυγούστου 2013 και ώρα 20:30
Πλατεία Μπαρμπαθανάση - Νέο Γετρίτσι Σερρών

Παραστάσεις στο εξωτερικό

Θεματολόγιο-Δραματουργία
Παραδοσιακά σενάρια
Προσωπική παραγωγή έργων

Δραματουργία – σενάρια. 1. Καινοτομίες / Νέα στοιχεία/ Προσωπική παραγωγή έργων – διασκευές λογοτεχνικών κειμένων

Ο Κ. Κουγιουμτζής σε πολλές από τις παραστάσεις του θεάτρου σκιών ενσωματώνει και τη ζωγραφική. Εκτός από τις κλασσικές παραστάσεις του ελληνικού θεάτρου σκιών που δίνει, συχνά οι παραστάσεις του αποτελούν ένα εικαστικό γεγονός: ζωγραφίζει μπροστά στο κοινό, πίσω από φωτισμένο πανί, αφηγούμενος μια ιστορία, άλλοτε με τη συνδρομή των σκιών και άλλοτε όχι. Έχοντας την άποψη ότι το ελληνικό θέατρο σκιών είναι γνήσιο τέκνο του καθ' ημάς πολιτισμού προχωρά σ' αυτό το "πάντρεμα" ζωγραφικής και θεάτρου σκιών. Δημιουργεί παραστάσεις με σκιές, κούκλες, μουσική, ζωγραφική. Κάποιες φορές μάλιστα στις παραστάσεις του χρησιμοποιεί την σκιά του ανθρώπινου σώματος παράλληλα με τις φιγούρες. Επίσης στις παραστάσεις του βλέπουμε να συνυπάρχουν στοιχεία από τη βυζαντινή ζωγραφική, τη λαϊκή παράδοση και τη σύγχρονη τέχνη.
Ενδεικτικά, κάποιες από τις παραστάσεις του που κινούνται στο πνεύμα αυτό είναι:

1. Στη χώρα της σκιάς.
2. Αϊβαλί η πατρίδα μου (διασκευή από το ομώνυμο έργο του Φ. Κόντογλου).
3. Στο Χριστό στο κάστρο (από το διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη). <http://www.youtube.com/watch?v=kXX2PdOhoJg>
4. Το νυφοπάζαρο (μουσικό-θεατρικό δρώμενο με ζωντανή μουσική, χορευτικά σύνολα και θέατρο σκιών).
5. Ο ξεπεσμένος Δερβίσης (Από το διήγημα του Αλ. Παπαδιαμάντη. Παράσταση με σκιές, αφήγηση, ζωγραφική και ζωντανή μουσική).
6. Είναι που ονειρεύομαι σαν τον Καραγκιόζη (Μουσικο-θεατρική παράσταση με σκιές, ζωντανή μουσική και χορωδία).

Δραματουργία – σενάρια. 2. Παραδοσιακή δραματουργία

Παραστάσεις του παραδοσιακού ρεπερτορίου:

1. Ο γάμος του Μπαρμπαγιώργου
2. Ο Καραγκιόζης και τα 82 εντάλματα
3. Ο Μ. Αλέξανδρος και το καταραμένο φίδι
4. Ο Καραγκιόζης γραμματικός
5. Ο Καραγκιόζης γιατρός
6. Ο Καραγκιόζης φούρναρης
7. Ο Καραγκιόζης θυρωρός
8. Ο Καραγκιόζης και τα αινίγματα της βεζυροπούλας
9. Ο Καραγκιόζης μάγειρας
10. Το ναυάγιο του Μπαρμπαγιώργου
11. Οι δημαρχιακές Εκλογές
12. Ο γάμος του Καραγκιόζη

Δραματουργία – σενάρια. 3. Ηρωικό δράμα

1. Ο Αθανάσιος Διάκος

Δραματουργία – σενάρια. 4. Παραμυθόδραμα

1. Το δένδρο που έδινε

Δραματουργία – σενάρια. 5. Έργα ιστορικού περιεχομένου

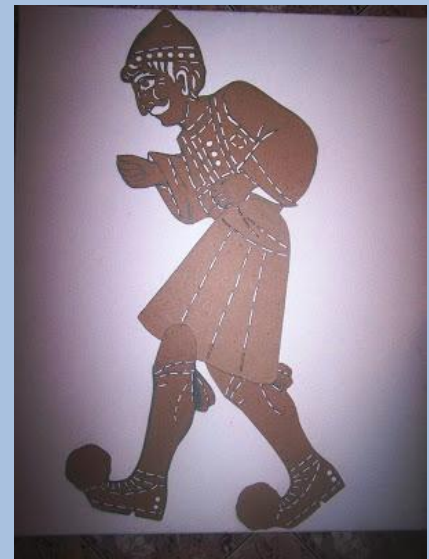
Δραματουργία – σενάρια. 6. Αρχαιότητα - Αρχαίο δράμα

Κοινό

Οι παραστάσεις του απευθύνονται σε όλες τις ηλικίες. Δίνει παραστάσεις για ενήλικο κοινό, όπως και για παιδικό, συνεργαζόμενος με σχολεία.

Κύρια χαρακτηριστικά παραστάσεων

Φιγούρες

Σκηνικά

Θέλοντας να παντρέψει τη βυζαντινή εικαστική παράδοση με τη ζωγραφική του θεάτρου σκιών δημιουργεί σκηνικά χρησιμοποιώντας τα εκφραστικά μέσα του καθ' ημάς τρόπου. Κύριος στόχος είναι να υπάρχει η αναφορά της ζωγραφικής στο θεατή, χωρίς τη δημιουργία χώρου προς τα πίσω (βάθος).

Νέες τεχνικές/φόρμουλες/καινοτομίες

Ζωγραφίζει την ώρα της παράστασης, επάνω στο φωτισμένο πανί σκηνικά και φιγούρες. Στη συνέχεια αυτές «ζωντανεύουν» στο πανί, καθώς εφαρμόζονται επάνω στη ζωγραφική αντίστοιχες φιγούρες (συνήθως ασπρόμαυρες).

Ρεκλάμες – Αφίσες

Πολιτιστικές εκδηλώσεις Μαυρολεύκης

Τετάρτη 22 Μαΐου 2013

Το θέατρο σκιών του Κωνσταντίνου Κουγιουμτζή παρουσιάζει τη κλασική κωμωδία
“Έλα βρε Μπάρμπα Γιώργο να σε παντρέψουμε”

7.00 μ.μ. Μουσικοχορευτική εκδήλωση με τη συμμετοχή Πολιτιστικών Συλλόγων
 8.30 μ.μ. Παράσταση Θεάτρου Σκιών του Κωνσταντίνου Κουγιουμτζή

Δασάκι Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης
Μαυρολεύκη Αράμης

ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ

Μια εικαστική παράσταση με σκίες, ζωγραφική και μουσική ζωντανά μπροστά στο κοινό

Σκηνοθεσία και Σκίες : Κουγιουμτζής Κωνσταντίνος
 Ζωγραφική πίσω από το πανί : Φακίδου Φωτεινή
 Φλόιστο : Σωτηροπούλου Χριστίνα
 Μπουζούκι και Ταμπούρας : Μαρούλακης Αλέξανδρος

ΣΑΒΒΑΤΟ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2012
ΩΡΑ 7 μ.μ. ΣΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΚΑΒΑΛΑΣ

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ-ΓΙΩΡΓΗ

Μεγάλη μουσικοχορευτική παράσταση

24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
 ΑΙΘΟΥΣΑ Κ. ΚΑΡΑΜΠΛΗΝΗΣ, ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΑΡΑΜΙΣ

31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
 ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΕΠΑΡΧΕΙΟΥ Κ. ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ

7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
 ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΟΛΛΑΠΑΝΩ ΧΡΗΣΕΩΝ ΔΗΜΟΥ ΠΡΟΣΟΤΣΑΝΗΣ

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Μουσική Παράσταση Σκιών

“Είναι που ονειρεύομαι... ...σαν τον Καραγκιόζη”

με τη Χορωδία του Πολιτιστικού Συλλόγου Αρκαδικού

Μουσική:
Μανώλης Παργεντάκης

Θέατρο Σκιών:
Κωνσταντίνος Κουγιουμτζής

Δευτέρα 22 Ιουλίου 2013
Προαύλιο Δημοτικού Σχολείου Αρκαδικού

Είσοδος Ελεύθερη ώρα 21:00

**Προφεστιβαλικές Εκδηλώσεις
“ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ”**

Κέντρο Νεότητας “Γ.Παρασίδη”
Αφιέρωμα στον Ευγένιο Σπαθάρη

ζωγραφική προφήτη!

“Ο Καραγκιόζης προφήτης”
με το θέατρο σκιών του Κ.Κουγιουμτζή

**ΣΑΒΒΑΤΟ
Α9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΩΡΑ ΠΡΟΒΟΛΗΣ: Α9:30**

(ιστορικό κέντρο Δράμας, πλατεία Αγ.Σοφίας έναντι παλιός ασφάλειας)

ΝΥΦΟΠΑΖΑΡΟ

Το 1920 οι χηραιοί Σαρταροβίτες διαπίστωσαν την ανάγκη να βρίσκονται και όρισαν ως σημείο ανταμώματος την Πλατεία Μπαρμπαθανάση κάθε Κυριακή απόγευμα. Ελεύθερα κορίτσια με χαλανάλευκες κορδέλες στα μαλλιά και αγόρια ντυμένα στα «καλά» τους κατφόριζαν στο «αλώνι». Οι νέοι και οι νέες βρίσκαν ευκαιρία και ξεκίνησαν τα «παιράγματα». Ο μπαρμπα-Άχχος με τη χιούτα του ήταν απαραίτητο στοιχείο του ΝΥΦΟΠΑΖΑΡΟΥ. Μπότες των αγουριών διάλεχαν νύφες. Τη Δευτέρα πρωί οι προξενήτρες έπιαναν δουλειά...

Ο Καραγκιόζης είναι η λαϊκή τέχνη που, διαμορφωμένη από το αθάνατο ένστικτο του πλήθους, αποτελούσε τη διασκεδαστή μικρών και μεγάλων. Ως πόλος επικοινωνίας των ανθρώπων καλλιεργούσε την επικοινωνικότητα και το καλλιτεχνικό τους συναίσθημα. Ο Καραγκιόζης ως αναπόσπαστο κομμάτι του πολιτισμού μας, συγγενής με τη μουσική, τους χορούς και τα τραγούδια του τόπου μας είναι ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα στα δράματα. Με το χιούμορ και τη σκιωπική του διάθεση μας μεταφέρει σε σκηνή την εποχή του ΝΥΦΟΠΑΖΑΡΟΥ χαρίζοντας το χέλιο και το δάκρυ...

Η Κατερίνα Αστερίου-Καβαζή οργανώνει το ΝΥΦΟΠΑΖΑΡΟ και ο Κωνσταντίνος Κουγιουμτζής παρουσιάζει το δράμα κάνοντας εικαστική αφήγηση με θέατρο σκιών. Στο ρόλο του μπαρμπα-Άχχου ο χαϊτάντζης Κωνσταντίνος Τραμμάτης.

Παρασκευή 16 Αυγούστου 2013 και ώρα 20:30
Πλατεία Μπαρμπαθανάση - Νέο Πετρίτσι Σερρών

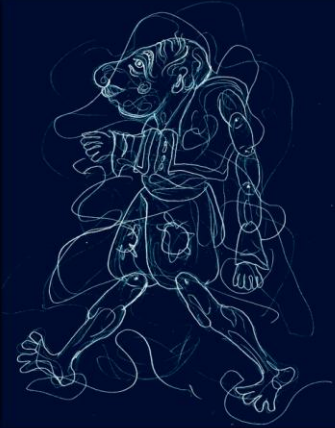
**Εικαστικό Θέατρο Σκιών
Κωνσταντίνου Κουγιουμτζή**

“ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΣΚΙΑΣ”
ένα παραμύθι για όσους μπορούν να ονειρευτούνται ακόμα

Δευτέρα 8 Ιουλίου και ώρα 9:15 μ.μ.
Πέτρινο Θέατρο Φαράγγι Πετρούσας

**Εικαστικό Θέατρο Σκιών
Κωνσταντίνου Κουγιουμτζή**

“ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΣΚΙΑΣ”
ένα παραμύθι για όσους μπορούν ακόμα να ονειρευτούνται

Δευτέρα 8 Ιουλίου και ώρα 9:15 μ.μ.
Πέτρινο Θέατρο Φαράγγι Πετρούσας

<p>Συμμετοχή σε φεστιβάλ</p>	<p>Εθνικά</p> <p>2005 – 2013: Συμμετοχή στο φεστιβάλ θεάτρου σκιών της Ονειρούπολης (Δήμος Δράμας).</p>
<p>Συμμετοχή σε συνέδρια</p>	<p>Διεθνή</p> <p>Εθνικά</p> <p>Διεθνή</p>
<p>Εργογραφία</p>	<p>Έργα παραγκιόζη</p> <p>Άρθρα</p> <p>ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΙΩΝ ΩΣ ΤΕΚΝΟ ΤΟΥ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ</p> <p>Ο Παραγκιόζης είναι ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της λαϊκής κουλτούρας τα τελευταία 150 περίπου χρόνια. Είναι ένα θέατρο που κουβαλά μέσα του όλα εκείνα τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τον ελληνικό πολιτισμό. Η σχέση του με τις άλλες μορφές έκφρασης του καθ ημάς τρόπου είναι μεγάλη και φυσικά σαν θέατρο που είναι εξαρτάτε από αυτές σε πολύ μεγάλο βαθμό. Η εικαστική γλώσσα του καθ ημάς τρόπου είναι μια γλώσσα που την καταλαβαίνει ο Έλληνας και φυσικό είναι αυτή τη γλώσσα να χρησιμοποιήσαν οι μεγάλοι μάστορες του λαϊκού θεάτρου ως μέλη μιας κοινότητας που μιλούσε αυτή τη γλώσσα .</p> <p>Η ζωγραφική, η μουσική, ο τρόπος έκφρασης του λόγου είχαν μια φυσική σχέση με το θέατρο σκιών . Οι τεχνίτες δηλαδή δεν σκέφτηκαν ποτέ να κάνουν κάτι άλλο στο θέατρο τους παρά να μιλήσουν με την γλώσσα που γνώριζαν και που μόνο με αυτή θα μπορούσαν να κοινωνήσουν το έργο τους στου θεατές.</p> <p>Η ζωγραφική έχει την ίδια λογική αναφοράς στο θεατή με τη ζωγραφική που είναι ιστορημένες οι εικόνες στις εκκλησιές μας , με τις οποίες είχαν επαφή και οι σκιοπαίχτες. Και στο θέατρο σκιών ο θεατής είναι μπροστά από τα όσα συμβαίνουν στο πανί όπως και ο προσκυνητής σε μια εικόνα. Και εδώ έχουμε την έλλειψη βάθους, δηλαδή την έλλειψη προοπτικής προς τα πίσω (και είναι ένα πολύ σοβαρό λάθος των συγχρόνων παικτών που προσπαθούν να ζωγραφίζουν με προοπτική προς τα μέσα δημιουργώντας χώρο) και τη ζωγραφική σε δυο διαστάσεις ύψους και πλάτους, αλλά και μια τρίτη διάσταση που όμως δεν είναι με προοπτική προς τα μέσα (προς το βάθος) αλλά προς τα μπροστά (προς το θεατή). Αυτό συμβαίνει ειδικά στις «σκαλιστές » μαυρόασπρες φιγούρες λόγω του φωτός που είναι πίσω από αυτές και τις σπρώχνει προς τα μπροστά προς το θεατή. Βέβαια το σχέδιο είναι προφίλ σε αντίθεση με τη βυζαντινή ζωγραφική που η θέση προφίλ δεν είναι κάτι που συνηθίζουν οι ζωγράφοι, αλλά αυτό μάλλον οφείλεται σε τεχνικούς λόγους και κυρίως στην ανάγκη που υπήρχε να κάνουν μια μορφή που να είναι ευδιάκριτη στο θεατή μέσα από μια σκιά και σίγουρα η θέση προφίλ προσφέρετε, ειδικά στη περίπτωση που έχουμε ασπρόμαυρες φιγούρες από αδιαφανή υλικά όπως το χαρτόνι, που για να φανούν οι λεπτομέρειες πρέπει σκαλιστούν με κοπίδια αφαιρώντας από το χαρτόνι τα πολύ βασικά χαρακτηριστικά όπως τα μάτια, το μουστάκι κλπ .</p> <p>Η ζωγραφική των κτηρίων και των αντικειμένων ,ακολουθεί τη λογική της βυζαντινής ζωγραφικής ειδικά από τη στιγμή που όλα αυτά «πατούν» επάνω στην ίδια ευθεία της γραμμής εδάφους. Αναγκαστικά από τη στιγμή που δεν μπορούν να αναπτυχθούν προς τα πίσω ακολουθούν το βασικό κανόνα της «σχετικής» προοπτικής της βυζαντινής ζωγραφικής ,ζωγραφίζοντας ότι είναι πίσω ψηλά και ότι είναι μπροστά χαμηλά. Έτσι λοιπόν το τραπέζι που γράφει ο παραγκιόζης γραμματικός πατά και με τα 4 πόδια στην ίδια γραμμή εδάφους και ο θεατής βλέπει ολόκληρη την επάνω επιφάνεια του τραπεζιού το οποίο μοιάζει να «γέρνει» προς αυτόν.</p> <p>Η αίσθηση του χώρου πάλι έχει πολλές ομοιότητες με τον τρόπο που οι βυζαντινοί ζωγράφοι αντιλαμβάνονται τη ροή της κίνησης. Ο παραγκιόζης ως πρωταγωνιστής του θεάτρου έχει το σπίτι του (καλύβα) πάντοτε αριστερά του θεατή, ενώ από την άλλη το σαράι του πασά βρίσκετε πάντοτε δεξιά του θεατή.</p> <p>Αυτό δεν γίνεται για κανέναν άλλο λόγο παρά μόνο γιατί η αίσθηση του έρχομαι από-προς στον καθ' ημάς πολιτισμό είναι από τα αριστερά προς τα δεξιά όπως γράφουμε και διαβάζουμε.</p> <p>Με παρόμοιο τρόπο μια βυζαντινή εικόνα τοποθετεί τη δράση με αναφορά στην αίσθηση του θεατή όπως για παράδειγμα στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, όπου ο Άγγελος έρχεται από αριστερά προς τα δεξιά να φέρει το μήνυμα της σαρκώσεως στη Παναγία.</p>

Ο τρόπος εκφοράς του λόγου και κυρίως ο ρυθμός που χρησιμοποιούν οι καλλιτέχνες του θεάτρου σκιών έχει πολλά κοινά με τον τρόπο ανάγνωσης των κειμένων στη διάρκεια των εκκλησιαστικών ακολουθιών. Η δράση στο θέατρο σκιών δεν μπορεί να είναι πολύ έντονη γιατί έχει όρια στο τρόπο που αυτή θα κοινωνήσει με την αίσθηση του θεατή και αυτό είναι φυσικό αφού και τα μέσα που χρησιμοποιεί ο σκιοπαίχτης για να φανερώσει τη δράση, έχουν τα όρια που επιβάλλει το τετρωμένο πανάκι που είναι ανάμεσα στις φιγούρες (πρωταγωνιστές) και στο θεατή.

Έτσι ο τρόπος εκφοράς του λόγου είναι πολύ σημαντικός και πρέπει να έχει την δυνατότητα να ενώνει το κοινό ως προς αυτό και με αυτό αυτό που βλέπει, ώστε να μην υπάρχει διάσπαση.

Κάτι ανάλογο γίνεται στις εκκλησιαστικές ακολουθίες με τη μουσική η οποία ως λειτουργική τέχνη που είναι έχει ως στόχο, χρησιμοποιώντας τον ρυθμό, να ενώσει τα μέλη της κοινότητας σε ένα σώμα χωρίς να υπάρχει διάσπαση.

Ο καραγκιοζοπαίχτης δεν βλέπει το κοινό του (αφού ανάμεσα τους υπάρχει το πανί). Έτσι στην εκφορά του λόγου χρησιμοποιεί το ρυθμό, τη ζωγραφική, τη μουσική, τη κίνηση, ώστε να επιτυγχάνεται ο απαραίτητος συντονισμός ανάμεσα σ' αυτόν και το κοινό του, σύμφωνα με αυτό που κάθε φορά παρουσιάζεται στον μπερντέ.

Με το τρόπο αυτό κάθε παράσταση είναι μια ακολουθία που το κοινό συμμετέχει στα δρώμενα και ακολουθεί, συμπάσχει και γίνεται μέτοχος του δράματος.

Κουγιουμτζής Κωνσταντίνος
Ζωγράφος- Αγιογράφος- Σκιοπαίχτης

(Πηγή: εφημερίδα «ΧΡΟΝΙΚΑ της Δράμας», 14 Δεκεμβρίου 2011).

Διασκευές για το συμβατικό θέατρο

Σχέση με το θέατρο

Σχέση με κινη-ματογράφο

Σχέση με τηλε-όραση

Σχέση με το ραδιόφωνο

Σχέση με τη μουσική

Ζωγραφική

Έργα του υπάρχουν σε ιερούς ναούς, όπως ο Άγιος Παντελεήμων Δράμας, ο Άγιος Γεώργιος Δράμας, η Παναγία Γοργοεπήκοος Δράμας, ο Άγιος Ραφαήλ Δράμας, ο Άγιος Νικόλαος Δράμας, ο Ιερός Ναός Αγίας Βαρβάρας Καβάλας, καθώς και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές.

Επίσης έχει παρουσιάσει τη δουλειά του στην Ελλάδα και το εξωτερικό σε περισσότερες από 10 εκθέσεις ζωγραφικής και αγιογραφίας.

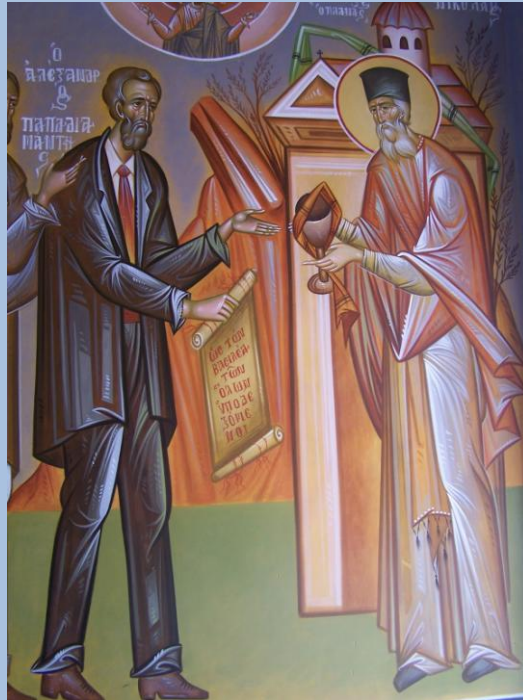

Χάδι (μικρογραφία με αυγοτέμπερα σε βαμβακερό χαρτί επί ξύλου)

Μακεδονομάχος σε καραούλι (αυγοτέμπερα)

Τοιχογραφία (αυγοτέμπερα σε σοβά) στο παρεκκλήσιο του Αγ. Αθανασίου και Αγ. Νικολάου του Πλανά

Εκπαιδευτικό υλικό

Διδάσκει το θέατρο σκιών και τη βυζαντινή ζωγραφική σε εργαστήρια και σεμινάρια που οργανώνουν η πρωτοβάθμια και η δευτεροβάθμια εκπαίδευση, οι δήμοι και διάφοροι πολιτιστικοί σύλλογοι.

Εφημερίδες

Περιοδικά

1. «Κωνσταντίνος Κουγιουμτζής: Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΜΑΣ»

Τι σχέση μπορεί να έχει ένας κλέφτης με έναν Άγιο;

Ο ξυπόλητος φίλος του Κωνσταντίνου Κουγιουμτζή, που υπηρετεί παθιασμένα το Θέατρο Σκιών με τον δικό του δημιουργικό τρόπο, μας προτρέπει να κοιτάξουμε τις σκιές μέσα από το φως...

Ο Κωνσταντίνος Κουγιουμτζής αδράττει ευκαιρίες παίρνοντας θέση πίσω από το λευκό πανί, ενώ η παιδική του «αρρώστια» δεν λείπει να γιατρευτεί. Λάτρης της σκιάς που ξεκινά από το ελπιδοφόρο φως, οδηγεί σε ένα ταξίδι λόγου και τρόπου, εναρμονίζοντας το θέατρο σκιών με την μοναδικότητα του δημιουργού και τη σχέση του με το κοινό. Εργάζεται κυρίως στην Καβάλα, αν και ζει μόνιμα στη Δράμα. Περιγράφει την κατάσταση εκεί...

«Πληγωμένη από την ανεργία η πόλη της Δράμας. Τα μαγαζιά κλείνουν το ένα μετά το άλλο. Ποιος θα ενδιαφερθεί για την τέχνη;» αναρωτιέται ο ταλαντούχος караγκιοζοπαίχτης και ζωγράφος του βυζαντινού εικαστικού τρόπου.

Αλήθεια, ποιος θα ενδιαφερθεί για τον Καραγκιόζη σήμερα; Υπάρχουν κοινά ανάμεσα στις σκιές του μπερντέ και στη σύγχρονη ζωή μας. Έχει να μας προτείνει κάτι;

«Ο Καραγκιόζης έχει όλα τα ελαττώματα και τα προτερήματα της φυλής μας. Μας υπενθυμίζει πως οφείλουμε να ζήσουμε και με λιγότερο τρέξιμο, αν θέλουμε να ζήσουμε ουσιαστικά: είμαι ο καθρέφτης σου! Όταν σταματήσεις να πιστεύεις πως είσαι ο μοναδικός τέλειος ενώ οι άλλοι οι προβληματικοί, θα 'ναι η αρχή για να λύσεις τα προβλήματά σου. Κοίταξε με, είμαι σαν και σένα. Κλέφτης και άγιος ταυτόχρονα. Θα αναγκαστώ να κλέψω για να φάω, να κάνω πονηριά για να τακτοποιήσω την οικογένειά μου, δέρνω και δέρνομαι, κοιμάμαι νηστικός αλλά ευχαριστημένος. Αν και οι σχέσεις μου δεν είναι ιδανικές με τους υπόλοιπους, στο τέλος, όλοι μαζί χορεύουμε καλαματιανό».

**MME
Συνεντεύξεις
Ρεπορτάζ, αφιερώματα**

Ο Καραγκιόζης κουβαλά στα σπλάχνα του μια πρόταση ζωής. Ο Κωνσταντίνος κουβαλά στις αποσκευές του, από τα παιδικά του χρόνια, την αγάπη και το πάθος για τη δημιουργία.

«Είχα παιδική ασθένεια με τον Καραγκιόζη που δεν πέρασε ποτέ. Θυμάμαι να φτιάχνω μόνος μου φιγούρες με χαρτόνια».

Η μητέρα του συμπαραστάτης, δίνοντάς του το πρώτο του σεντόνι, το οποίο στηρίχθηκε κάτω από τα πόδια του τραπεζιού για να ζωντανέψουν τα μικρά κομμάτια χαρτιού. Ο πρώτος αυτοσχέδιος μπερντές που δεν τον ικανοποίησε παρά τα πέντε του χρόνια, άλλαξε μορφή. Με ένα καρφί και μια πέτρα «άδειασε» από μέσα τα μάτια, το στόμα, κι έτσι δημιουργήθηκε μια υποτυπώδη φιγούρα.

Η πρώτη παράσταση με βοηθούς και κοινό τα παιδιά της γειτονιάς. **«Συνεταιριστικές οι παραστάσεις. Κάποιος φίλος έβαζε το σεντόνι, άλλος το φακό, ενώ τις ανακοινώσεις για την απογευματινή παράσταση αναλάμβανε όποιος είχε το ποδήλατο. Μια δραχμή το εισιτήριο. Μετά γινόταν η μοιρασιά των κερδών».**

Η μίμηση των φωνών πίσω από το σεντόνι συνεχίστηκε και στο σχολείο μέχρι που η εφηβεία σταμάτησε για λίγο τη διαδρομή...

Μετά από πρόταση του δήμου Δράμας προς τον μεγάλο καραγκιοζοπαίκτη Ευγένιο Σπαθάρη να πραγματοποιήσει εκεί παράστασή του, δόθηκε και η ευκαιρία στον Κωνσταντίνο να γνωρίσει και να συνεργαστεί μαζί με τον μεγάλο δάσκαλο.

«Επισκέφτηκε τον δήμο για μια παράσταση. Ακολούθησαν και άλλες. Στήνοντας το σκηνικό μου έδειχνε διάφορα πράγματα, από που θα προμηθευτώ τα υλικά, πως θα τα χρησιμοποιήσω. Άλλα μου έλεγε, άλλα τα έκλεβα, γιατί η τέχνη... κλέβεται».

Τέσσερα χρόνια συνεργασίας με τον Σπαθάρη και αποφάσισε να δοκιμάσει το ξεκίνημα της δικής του παράστασης. Παράλληλα, δίδασκε ζωγραφική στον δήμο μέσα από το θέατρο σκιών.

«Είχα πολλούς μικρούς μαθητές. Έπρεπε κάθε φορά να βρίσκω καινούριους τρόπους για να διατηρήσω το ενδιαφέρον. Άλλοτε παίζαμε κουκλοθέατρο με αυτοσχέδιες κούκλες κι άλλοτε παίζαμε θέατρο σκιών, ζωγραφίζοντας φιγούρες».

Οι φιγούρες του Κωνσταντίνου ξεκίνησαν καμωμένες με την παραδοσιακή λαϊκή τέχνη που γνωρίζουμε. Στον στρατό ανακάλυψε τη βυζαντινή ζωγραφική...

«Την γνώρισα από έναν φαντάρο αγιογράφο. Έχοντας την νοοτροπία της δυτικοευρωπαϊκής ζωγραφικής, δεν καταλάβαινα τον βυζαντινό εικαστικό τρόπο. Ο Θεός όμως δίνει πάντα μια διέξοδο εκεί που δεν το περιμένεις. Έφερε στον δρόμο μου σπουδαίους δασκάλους. Στον Καραγκιόζη, τον Ευγένιο Σπαθάρη και στη ζωγραφική αποτέλεσε αποκάλυψη για μένα, ως άνθρωπος και καλλιτέχνης, ο Γιώργος Κόρδης. Μαζί του κατανόησα το μεγαλείο της βυζαντινής τέχνης».

Το θέατρο σκιών μπορεί να προέρχεται από την ανατολή αλλά ο Καραγκιόζης στην Ελλάδα είναι ελληνικό θέατρο.

«Υιοθετήθηκαν στοιχεία, αλλά ο λόγος, οι πρωταγωνιστές και το ήθος του συνδέεται με τον ελληνικό πολιτισμό. Οι καλλιτέχνες ήταν λαϊκοί δημιουργοί. Ήθελαν να επικοινωνήσουν με μια εικαστική γλώσσα ανάλογη με αυτήν που αντίκριζαν στις εκκλησιές».

Η βυζαντινή ζωγραφική, η μουσική, το θέατρο, ο χορός μας, δεν διαχωρίζονται. Ο λόγος της ενότητας που περνάει από κάθε μια έκφραση του πολιτισμού μας δεν καθιστά μια ιδιοτροπία του καλλιτέχνη αλλά επιζητεί τη λειτουργικότητα στην κοινότητα. Ο καλλιτέχνης στον ελληνικό πολιτισμό είναι δημιουργός με την αληθινή έννοια του όρου».

Άρχισε να φτιάχνει φιγούρες με τη βυζαντινή τεχνοτροπία, όχι γιατί ήταν μια φρέσκια ιδέα αλλά γιατί **«εισχωρεί γλυκά μέσα σου χωρίς να αναζητά στατικά επιρροή στη ζωή σου. Αντιθέτως, με τα εκφραστικά μέσα που διαθέτει, χρώμα, γραμμή, σύνθεση, λόγος, παραδίδει ενότητα ήθους».**

Δεν μπορούσε να μείνει στον τρόπο που παιζόταν το θέατρο το 1900. Έπρεπε να δημιουργήσει μια καινούρια συνθήκη για τον Καραγκιόζη. Εξάλλου πέρασε το διάστημα που είχαμε παραγεμίσει την καθημερινότητά μας. Τώρα ξαναγυρίζουμε εκεί που το «πεινάω» του Καραγκιόζη μπορούν να το καταλάβουν ξανά οι άνθρωποι.

«Το θέατρο σκιών οφείλει και μπορεί να γίνει λειτουργικός μέσω του τρόπου κι όχι του λόγου, ο οποίος είναι θαυμάσιος και διαχρονικός».

Νέα άνθρωποι με όρεξη και μεράκι που ασχολούνται με τον Καραγκιόζη υπάρχουν. Ποιο το απαραίτητο στοιχείο για την ανάπτυξη του θεάτρου σκιών;

«Να πάψουμε να αντιγράφουμε τον τρόπο και το ύφος των παλιών. Να μην μένουμε στάσιμοι. Να βρεθούν τρόποι, πατώντας στον ακλόνητο βράχο της παράδοσης, να μην χαθεί η μοναδικότητα του δημιουργού αλλά να υπάρξει ενότητα».

Η παράσταση αρχίζει, η μουσική ξεκινά, ενώ ο λόγος στον Καραγκιόζη ακολουθεί ρυθμικά. Λειτουργεί για να συντονίσει τους θεατές ως προς αυτό που διαδραματίζεται εκείνη την ώρα στο πανί. Το θέατρο σκιών έχει περιορισμένες εκφραστικές δυνατότητες:

«Το πανί που παρεμβάλλεται ανάμεσα στον καραγκιοζοπαίκτη και τον θεατή δεν επιτρέπει οπτική επαφή. Περιορίζει την αίσθηση του χώρου προς το βάθος, ενώ δεν υπάρχει προοπτική προς τα πίσω. Η κίνηση της φιγούρας γίνεται από τα αριστερά προς τα δεξιά ή το αντίθετο. Παράλληλα, οι διαδοχικές αλληλοεπιδράσεις φωτός και σκιάς μαγεύουν. Η φωτισμένη λάμπα από πίσω είναι αυτή που κινεί τα πράγματα προς τον θεατή, σπρώχνοντας τα δρώμενα προς το να δημιουργηθεί αυτή η σχέση».

Τα παιδιά γνωρίζουν τον Καραγκιόζη;

«Αξιόλογοι καραγκιοζοπαίχτες σε κεντρικές πόλεις δίνουν ευκαιρίες γνωριμίας. Στην επαρχία όμως είναι πολύ παραμελημένος. Και τι δεν είναι παραγκωνισμένο σε πολιτιστικό επίπεδο στην Ελλάδα; Ο Σπαθάρης μου έλεγε πως αν και πολυβραβευμένος, ποτέ το ελληνικό κράτος δεν είχε πληρώσει τα εισιτήρια μεταφοράς του για παραστάσεις στα ξένα φεστιβάλ».

Κάποιοι υποτιμούν το συγκεκριμένο θέατρο λέγοντας πως δεν είναι σημαντικό να παίζει κάποιος τον... Καραγκιόζη. Οι συνθήκες παραμένουν δύσκολες, δεν μπορείς να ζήσεις από τον Καραγκιόζη.

-Ο καραγκιοζοπαίχτης πως ζει;

«Ως άνθρωπος ορχήστρα! Λίγο ξυλουργός, ηλεκτρολόγος, ζωγράφος. Ενσαρκώνει πολλούς ρόλους ταυτόχρονα, ρωτάει και απαντά ο ίδιος, πρέπει να είναι απόλυτα συγκεντρωμένος, χωρίς άγχος. Και το σημαντικότερο; Δεν βλέπει, μόνο ακούει το κοινό του. Προσπαθεί να το δαισθανθεί, ενώ κάνει θέατρο με οτιδήποτε. Περιγράφει ο Σπαθάρης στα απομνημονεύματά του ότι συμ-πληρώθηκε μια φιγούρα που χάλασε ξαφνικά με δύο παστά ψάρια από το μπακάλικο...».

Όταν τελειώνει η παράσταση, αφήνει πίσω της μελαγχολία για κάτι όμορφο που τέλειωσε και ταυτόχρονα ανυπομονησία.

«Οι καλύτεροι φίλοι του καραγκιοζοπαίκτη, οι φιγούρες που έχουν δανειστεί χαρακτηριστικά από την ανθρώπινη φύση ονειρεύονται τη στιγμή που θα ανοίξουν πάλι τα φώτα.»

-Στις φιγούρες φαίνεται δεν αρέσει η μοναξιά. Στους ανθρώπους;

«Κάποιοι υποστηρίζουν πως ένας άνθρωπος μόνος μπορεί να φτάσει στα ανώτερα επίπεδα του εαυτού του, να ανακαλύψει τον εσωτερικό του κόσμο και να τον εξελίξει. Διαφωνώ. Η μοναξιά είναι κόλαση. Δεν μπορείς να ζήσεις, για και με, τον εαυτό σου. Κόλαση σημαίνει να μην μπορούμε να κοινωνήσουμε με τους άλλους.»

-Ενώ παράδεισος;

«Η δυνατότητα που έχω να ανοίξω τον εαυτό μου, να πλατύνω την ζωή μου ώστε να συν - χωρέσω. Να μπορώ να χωρέσω μαζί με σένα που έχω διαφορές και να σε ευχαριστήσω. Αυτή είναι η ουσία της ζωής».

Αναρωτιέμαι πως θα αποχαιρετούσε ο Καραγκιόζης...

«Οι ήρωες με τα σπαθιά, οι δράκοντες και τα θεριά, ο θάνατος και η ζωή, ο πόλεμος και η γιορτή, το γέλιο και το δάκρυ από του ματιού την άκρη, είναι σκιά του καθενός, είναι ο ίδιος σου ο εαυτός».

Της Αιμιλίας Πανταζή.

Πηγή: <http://www.storieumane.gr> /21.3.2013

*2. «Κων/νος Κουγιουμτζής: η ανθρώπινη όψη της αγιότητας και η αγιότητα του Καραγκιόζη»

Κωνσταντίνος Κουγιουμτζής

Η ανθρώπινη όψη της αγιότητας

και η αγιότητα του Καραγκιόζη

του Χ.Π.Φ.

Μα από τις «παγκόσμιες σταθερές» στην ιστορία του πολιτισμού υπήρξε η βεβαιότητα του ανθρώπου ότι είναι εφικτή, όσο και επιτακτική, η απεικόνιση της υλικής εκδοχής της θεότητας, όχι μόνο για λατρευτικούς σκοπούς, αλλά και γιατί με τον τρόπο αυτό κατοχυρώνεται η οίσθηση της συγγένειας που υπάρχει ανάμεσα στην ανθρώπινη φύση και τη δημιουργική Αιτία του σύμπαντος. Η αρχέγονη αυτή βεβαιότητα, που η παλαιότητα και η εμμονή της αποτελεί τεκμήριο της αληθείας της, βρίσκεται πίσω από κάθε μορφή «μεγάλης Τέχνης», από τις εκπληκτικές βραχογραφίες των ισπανογαλλικών σπηλαίων έως τις αίσουσες των μεγαλύτερων Μουσείων της ανθρωπότητας. Η ελληνική φάση αυτής της διαδρομής αντιπροσωπεύει μια αδιαφιλονίκητη κορύφωση στην ιστορία της Τέχνης, όχι μόνο για την ποιότητα της παραγωγής της αλλά και γιατί η παραγωγή αυτή αντιπροσωπεύει το ορτίσιμ στην προσπάθεια του ανθρώπου να συνδυάσει στο έργο τέχνης την ύλη με το πνεύμα, το επίγειο με το ουράνιο, το ανθρώπινο με το θεϊκό. Στην προέκταση αυτής της ίδιας φιλοσοφίας κινείται, ως απόγονος της ελληνικής, και η βυζαντινή Τέχνη, στο μέτρο που αποτελεί συνειδητή προσπάθεια του ανθρώπου να αποδώσει εικαστικά το Άρατο και το Απερινόητο με τη γλώσσα των υλικών μορφών και των χρωμάτων του ορατού φάσματος.

Στο χώρο της ελληνικής λαϊκής κοσμικής Τέχνης –και

εν προκειμένα της εικαστικής– η προσπάθεια απεικόνισης της ιδιαιτερότητας του «φωμιάικου» τρόπου πρόσληψης και βίωσης της πραγματικότητας –και μάλιστα της πραγματικότητας μιας αενάως συνεχιζόμενης «τουρκοκρατίας»– εκφράζεται ίσως περισσότερο από οπουδήποτε αλλού με τις φιγούρες του Καραγκιόζη, στις οποίες η «κατ' ενώπιον» οπτική είναι αναγκαστικά πάντοτε πλάγια. Αυτή η πλάγια οπτική συνδυάζεται και με έναν σταθερά πλάγιο τρόπο σκέψης και δράσης, που κάνει τον Καραγκιόζη, ως ήρωα του θεάτρου σκιών, να είναι αυτός που είναι, ένας πολυμήχανος φτωχοδιάβολος, που προσπαθεί με τον δικό του τρόπο να επιβιώσει μέσα σε ένα καθεστώς μόνιμης εθνικής, οικονομικής και ηθικής μειονεξίας.

Βέβαια, στις μέρες μας, ακόμη και το θέατρο σκιών – που έχει πάψει προ πολλού να είναι... ασπρόμαυρο– έχει γίνει μέσο προβολής «ορθολογικών», θα έλεγα, προτύπων, κάτι που αντικείται, κατά την άποψή μου, στο βασικό «καραγκιοζικό» αίτημα, στο να ταυτιζόμαστε δηλαδή με έναν ήρωα που είναι αξιολάτρευτος, όχι γιατί είναι πάντα καλός, ωραίος και άμεμπτος σύμφωνα με τους κανόνες της «τρέχουσας» ηθικής αλλά γιατί μας θυμίζει ακατάπαυστα πώς είμαστε και πώς λειτουργούμε εμείς οι ίδιοι στον καθημερινό μας βίο. Εδώ βρίσκεται, νομίζω, και το πραγματικό μεγαλείο και η αληθινή αγιότητα του Καραγκιόζη. Στο ότι αποτελεί έκφραση αυτού που η υψηλή θεολογία ονομάζει «συναμφοτέρον» και χρησιμοποιεί

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Κ. ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ

(Γεν. 1974, Δράμα). Ζωγράφος, Αγιογράφος (μαθητής του Γεωργίου Κόρδη). Υπεύθυνος καλλιτεχνικών εργασιών στην Δράμα και την Καβάλα. Καραγκιοζοπαίκτης. Φιγουρογράφος θεάτρου σκιών. Συνεργάστηκε με τον Ευγένιο Σπαθάρη (2008-2011).

ως ερμηνευτικό κλειδί για την κατ' οικονομίαν προσέγγιση και κατανόηση των ανθρώπινων συμπεριφορών στον –όχι πάντα ανεπιληπτο!– καθημερινό βίο.

Αυτές τις σκέψεις μου δημιούργησε η εξαιρετική ζωγραφική του συμπατριώτη μας Κωνσταντίνου Κουγιουμτζή, όπως παρουσιάστηκε στην έκθεσή του με τίτλο «Ψιμίθια και οικίες» τον περασμένο Δεκέμβριο στην αίθουσα «Ελευθερία». Ο Κουγιουμτζής συνέλαβε προσφύως και αξιοποίησε τολμηρά την υπόγεια σχέση ανάμεσα στη βυζαντινή ζωγραφική και τη «φιγουρογραφία» του θεάτρου σκιών, φτάνοντας σε εικαστικά αποτελέσματα, που όχι μόνο υπαινιχίζονται ή προβάλλουν μηχανικά την ύπαρξη αυτής της σχέσης αλλά και την τεκμηριώνουν τόσο γενετικά όσο και ζωγραφικά. Ο Κουγιουμτζής ζωγραφίζει υπέρσους αγγέλους του ουρανού, ζωγραφίζει όμως ως αγγέλους –άπτερους και χωρίς φωτοστέφανο– και τους τύπους του σκιοθεάτρου, και μάλιστα όχι ως αγγέλους «πεπιωκότες» και «έκβλητους» αλλά αγγέλους αξιαγάπητους, με τους οποίους μπορούμε να γελάσουμε και να συγχιτηθούμε, να ταυτιστούμε και να διαλεχθούμε διανοητικά.

Καθώς ο Καραγκιόζης και οι συμπτωγωνιστές του στο θέατρο των σκιών βρίσκονται ανάμεσα σε αγγέλους, αγίους –κυρίως νεομάρτυρες– και ήρωες των ελληνικών εθνικών αγώνων, γίνονται σύμβολα και της δικής μας βιοματικής μέθεξης σε έναν κόσμο ιερό και απρόσιτο, που είναι στους περισσότερους από εμάς μόνο έμμεσα γνωστός από συναξάρια αγίων και βιβλία ιστορίας. Και όχι μόνο αυτό: ο Καραγκιόζης με τον Αθανάσιο Διάκο, για παράδειγμα, δεν δίνει μόνο το μέτρο σύγκρισης ανάμεσα στον Ηρώα-Μάρτυρα του 1821 και τον ήρωα του θεάτρου σκιών –στού οποίου τον θίασο ανήκουμε δυναμικά και εμείς όλοι–, αλλά απεικονίζει επιπλέον και την εξ επαφής σχέση ανάμεσα στο μικρό και το Μέγα, το ενταύθα και το Επέκεινα, το νυν και το Αεί της ύπαρξης και του κόσμου.

Από τα τοπία που χρησιμοποιεί ο Κουγιουμτζής ως υπόβαθρο για τις αγιογραφίες του το θαλασσινό τοπίο με τη «σφαιρική» –για την ακρίβεια καμπυλόγραμμη– θάλασσα και τα πλεύσιμα, που χρησιμοποιεί κατ' επανάληψη, αποτελεί μια υπόμνηση της «περατότητας» του φυσικού χώρου, πάνω στην οποία προβάλλονται αντισημειωτικά οι «αιώνιες», φύσει ή θέσει, μορφές που απεικονίζει. Είναι ένα εικαστικό εύρημα, που αποτελεί, κατά τη γνώμη μου, στοιχείο ύψους...

Επί της ουσίας η ζωγραφική του Κουγιουμτζή δεν είναι επιδεικτικά γλωσσικής περιγραφή. Η σύζευξη, ωστόσο, της βυζαντινής ζωγραφικής με τη φιγουρογραφία του θεάτρου σκιών αποτελεί επίτευγμα, όσο και αν πρόκειται για κάτι τόσο φυσικό και αυτονόητο, όσο και η σχέση ανάμεσα στη βυζαντινή μουσική και το ρεμπέτικο τραγούδι. Όπως όμως συμβαίνει με καθετί το αυτονόητο, πρέπει πάντα να βρεθεί κάποιος για να το ανακαλύψει...

Άγγελος Κυρίου (2011). Αυγοτέμπερα σε ξύλο (70x55 εκ.).

Φωτογραφικό υλικό

<p>Οπτικοακουστικό υλικό</p>	<p>Μαγνητοφωνήσεις / Ηχογραφήσεις παραστάσεων / μουσικής</p> <p>Δίσκοι βινίλιο</p> <p>VIDEO/CD</p> <p>DVD</p> <p>Κινηματογραφικές ταινίες</p>
<p>Τιμητικές διακρίσεις</p>	
<p>Βιβλιογραφία (Άρθρα, μονογραφίες)</p>	
<p>Κύριος χώρος δράσης</p>	<p>Η περιοχή της Δράμας και της Καβάλας.</p>
<p>Άλλοι χώροι δράσης</p>	<p>Γεωγραφικοί</p> <p>Η ευρύτερη περιοχή της Ανατ. Μακεδονίας και Θράκης. Συνεργασία με δήμους και πολιτιστικούς συλλόγους.</p> <p>Σχολικοί</p> <p>Δίνει παραστάσεις σε σχολεία της Δράμας, της Καβάλας και της ευρύτερης περιοχής, σε συνεργασία με τους συλλόγους γονέων και εκπαιδευτικών.</p>
<p>Επικοινωνία</p>	<p>Email: panselinos74@yahoo.gr kkougioumtzis@gmail.com</p> <p>Facebook: https://www.facebook.com/konstantinos.koygioumtzis http://theatro-skion-kougioumtzis.blogspot.gr/</p>